



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **N. D. B**, IČO: X
místem podnikání X
zastoupen Mgr. Markem Eichlerem, advokátem
sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 427/18, Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2025, č.j. MSP-66/2024-ODKA-ROZ/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Identifikace projednávané věci

1. Žalobce se žalobou došlou Městskému soudu v Praze dne 13. 6. 2025 domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí ministra spravedlnosti (dále jen „žalovaný“, jak je obecně označován i správní orgán 1. stupně, nemá-li rozlišení význam pro kontext

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

odůvodnění) ze dne 13. 5. 2025, č.j. MSP-66/2024-ODKA-ROZ/3, jímž byl zamítnut žalobcův rozklad a potvrzeno rozhodnutí ministerstva spravedlnosti ze dne 29. 7. 2024 č.j. MSP-2/2024-OSZT-SKZT/9. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto, že se žalobci zrušuje oprávnění vykonávat tlumočnickou a překladatelskou činnost udělené mu dne 9. 9. 2008 Krajským soudem v Českých Budějovicích, podle § 14 odst. 1 zákona č. 354/2019 Sb., o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 354/2019 Sb.“) pro opakované porušení povinnosti vykonávat tlumočnickou a překladatelskou činnost nestranně a s odbornou péčí podle § 4 odst. 1 téhož zákona.

Stručný obsah správního spisu

2. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyplývá, že s žalobcem bylo dne 4. 4. 2024 zahájeno řízení o zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou a překladatelskou činnost podle § 14 odst. 1 zákona č. 354/2019 Sb. na základě podnětu zastupitelského úřadu České republiky v Hanoji ze dne 22. 2. 2024, v němž zastupitelský úřad uvedl pochybení, jichž se měl žalobce opakovaně dopustit v překladech dokumentů, které žadatelé o udělení dlouhodobého víza k pobytu v České republice předkládaly zastupitelskému úřadu, dále upozornil na chyby žalobce v tlumočení z jazyka vietnamského do jazyka českého při pohovorech zastupitelského úřadu se žadateli o dlouhodobá víza, a upozornil také na porušení nestrannosti žalobce z důvodu obstarávání žádostí včetně příloh pro žadatele o dlouhodobá víza a přípravou těchto žadatelů na pohovor u zastupitelského úřadu.
3. V průběhu řízení podal žalobce vyjádření, v němž namítl, že je jediným soudním tlumočnickem v Hanoji, zrušení jeho oprávnění by mělo fatální dopad na celou agendu v hlavním městě Vietnamu. Několik chybových případů písemných překladů hájil velkou četností své překladatelské činnosti, za svá pochybení se omluvil a slíbil, že se jich nedopustí. Namítl též fatální dopad zrušení oprávnění do jeho soukromého života, neboť tlumočení je hlavní zdroj jeho obživy.
4. Prvostupňové rozhodnutí obsahuje v rámci skutkových zjištění tři výpisy z překladatelských úkonů a popisy chyb, jichž se žalobce při překladu dopustil. Dále obsahuje přepisy částí tlumočnických úkonů včetně sedmnácti příkladů toho, jak konkrétně žalobce přeložil odpověď žadatele na otázku zastupitelského úřadu z vietnamského do českého jazyka. Dále obsahuje čtyři popisy skutečností uvedených žadateli při pohovoru před zastupitelským úřadem, kde tito žadatelé popisují, že žalobce pro ně za úplaty obstarává vyplnění žádostí a zajišťuje shromáždění povinných příloh žádostí, a instruuje je, jak mají vypovídat při pohovoru před zastupitelským úřadem. Celkově se jednalo se o skutky v rozmezí roku 2023 a 2024.
5. K námitce týkající se odborné péče správní orgán 1. stupně uvedl, že dle účelu tlumočnické a překladatelské činnosti musí tlumočnick ovládat český jazyk i cizí jazyk na vysoké úrovni, a pokud se pravidelně dopouští chyb, pro které jsou jeho sdělení nejednoznačná či nesrozumitelná, mívá se tlumočnická a překladatelská činnost svým účelem a její výkon nelze považovat za odborný. U soudních tlumočnicků a překladatelů je dále vyžadováno, aby znali a dodržovali zákonné předpisy, které jejich činnost upravují. Žalobce se při tlumočení opakovaně dopouštěl jazykových chyb, které významně ztěžovaly porozumění tomu, co je v originálním jazyce sdělováno. Například nerozlišoval slovesný vid, chyboval při skloňování, časování, ve slovosledu, používal nespisovné, popřípadě českému jazyku zcela neznámé výrazy. Důsledkem bylo opakované narušování průběhu řízení vedeného zastupitelským úřadem. Pokud jde o chyby v překladech, ve dvou případech žalobce uvedl

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

chybné datum a v jednom případě do překladu doplnil informace, které v originální listině nebyly. Překlady nedatoval, v jednom případě nepodepsal, ač šlo o povinné náležitosti. Vytížení žalobce nemůže vyloučit nebo snížit škodlivost protiprávního jednání, ba právě naopak; tím vyšší je negativní dopad. Žalobce nadto provádí úkony pro soukromé zadavatele v rámci své podnikatelské činnosti, jeho pracovní vytížení je tedy na jeho uvážení. Na zákonný požadavek odborné péče nelze rezignovat s poukazem na přílišné pracovní vytížení. To, že žalobce tlumočí pro zastupitelský úřad, nijak nedokládá žalobcovu odbornost, už jen proto, že právě zastupitelský úřad byl oznamovatelem protiprávního jednání žalobce a označil jeho činnost za neprofesionální a zatěžující řízení.

6. K námitce týkající se nezávislosti a nestrannosti orgán 1. stupně odkázal na výklad pojmu nezávislost Ústavním soudem, vyzdvihl, že žalobce překládal úřední listiny a tlumočil pohovory v řízení o udělení víza k dlouhodobému pobytu v České republice, zároveň žadatelům pomáhal vyplnit žádost a opatřit potřebné přílohy, za úplatu jim udílel rady, jak mají při vedených rozhovorech vypovídat, žadatelé jeho činnost vnímali jako obstarání víza, nevěděli, co je přílohou jejich žádosti a uváděli, že toto zařídil tlumočník. Bylo zjištěno, že žadatelé byli žalobcem předem instruováni, jaké otázky mohou od zastupitelského úřadu očekávat a jak na ně mají odpovídat, a to zejména formou připravených poznámek. Tímto žalobce narušil smysl a účel řízení, kterým je posouzení důvodnosti žádosti, neboť odpovídali žadatel podle předem připravených odpovědí, je ohrožen zájem na řádném průběhu daného řízení a jeho výsledku, který má dopad na bezpečnost a zatížení systému sociálního zabezpečení České republiky. Bylo zjištěno, že se nejednalo o ojedinělý případ, ale o *modus operandi* žalobce, neboť různí žadatelé odpovídali na položené otázky stejně. Je zřejmé, že žalobce neměl nezaujatý postoj k tomu, jak bude žádost vyřízena, nýbrž měl zájem na tom, aby věc byla vyřízena ve prospěch žadatelů, což ovšem kvůli předem připraveným neautentickým odpovědím mohlo být v rozporu se zájmy České republiky. Správní orgán 1. stupně vyložil ust. § 18 odst. 1 zákona č. 354/2019 Sb., zdůraznil, že okruh osob, k nimž nesmí mít tlumočník vztah, je koncipován široce, tedy i na ostatní orgány veřejné moci a jiné osoby, jež mu tlumočnický úkon zadávají. Důvody podjatosti se tak vztahují i obecně o osobě zadavatele, a to i v případech smluvního vztahu se subjektem odlišným od orgánu veřejné moci.
7. K námitce týkající se odnětí oprávnění správní orgán 1. stupně popsal úvahu, která ho vedla k odnětí oprávnění. Uvedl, že zde je veřejný zájem na tom, aby osoby nesplňující požadavky na výkon tlumočnické profese byly ze systému vyřazeny, posuzuje se nikoli jednání tlumočníka a jeho následky, ale předpoklad nadále vykonávat řádně tlumočnickou profesi. Jsou-li pochybení opakovaná a natolik závažná, že jsou způsobilá ohrozit veřejný zájem na řádném výkonu profese, je správní orgán povinen přistoupit ke správní úvaze o aplikaci nápravného prostředku správního dozoru. Je-li intenzita ohrožení zákonem chráněného zájmu na řádném výkonu tlumočnické činnosti v důsledku protiprávního jednání tlumočníka natolik vysoká, že může ohrožovat důvěryhodnost všech jeho tlumočnických a překladatelských úkonů, pak jsou dány důvodné pochyby o způsobilosti tlumočníka nadále vykonávat jeho činnost. Dopěje-li správní orgán k závěru, že výkon tlumočnické činnosti nelze napravit mírnějším opatřením, může rozhodnout o zrušení oprávnění; s odkazem na odbornou literaturu a judikaturu správních soudů správní orgán 1. stupně vyzdvihl, že nejde o nástroj správního trestání, ale o odlišný a samostatný právní institut. Konkrétně k projednávané věci správní orgán 1. stupně uvedl, že žalobce opakovaně vystupoval nejen v roli překladatele a tlumočníka, ale zároveň v roli obstaratele, kdy cílil na úspěšné sepsání a komplementování žádosti a úspěšné absolvování pohovoru žadatelů, byl tedy podjatý.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Kromě toho žalobce jednal neodborně i ledabyle, s množstvím chyb, které často zapříčinily nesrozumitelnost tlumočených výroků, čímž znemožnil posoudit obsah, pravdivost a věrohodnost sdělení, dále se dopustil opakovaných pochybení při vyhotovení překladatelských úkonů, čímž zapříčinil jejich odmítnutí orgánem veřejné moci. Žalobce svá pochybení ve správním řízení nepopíral, pouze je různými způsoby ospravedlňoval. Vzhledem k opakování a vysoké frekvenci shledal správní orgán 1. stupně za naplněný předpoklad pro zrušení oprávnění, neboť nešlo o žádné ojedinělé ani minoritní excesy, ale o postup ohrožující zájem na výkonu překladatelské a tlumočnické činnosti. Správní orgán 1. stupně zjistil, že činnost tlumočnicka a překladatele v rozhodné době vykonávalo 124 osob, tedy se neztotožnil s tvrzením žalobce.

8. K námitce týkající se nemožnosti nápravy správní orgán 1. stupně odkázal na podklady shromážděné ve správním řízení, z nichž vyplývá, že žalobce při výkonu překladatelské činnosti závažně chybí, neovládá český jazyk na dostatečné úrovni, nepostupuje pečlivě. Upozornil, že již v roce 2019 byly správním orgánem žalobci vytčeny nedostatky v odbornosti, za pravdu mu dal Krajský soud v Českých Budějovicích, který v rámci dohledu nad znalci a tlumočníky konstatoval, že žalobce neovládá dostatečně český jazyk a že na svém nedostatku bude muset do budoucna zapracovat. Ani po čtyřech letech žalobce nevyužil příležitosti a nedostatky neodstranil, naopak vedle nedostatečné jazykové úrovně postupoval nikoli nezávisle, čímž ohrozil zájmy České republiky na řádném průběhu řízení o udělení dlouhodobých pobytových víz. Žalobce tedy opakovaně neplnil své povinnosti tlumočnicka a překladatele, jeho jednání mělo přímý dopad na řízení, v nichž byl ustanoven tlumočnickem nebo přibrán k vyhotovení překladu. Zvláštní okolnosti, které by žalobci ve výkonu jeho povinností bránily, nebyly shledány. S přihlédnutím k *modu operandi*, jazykové úrovni žalobce a dlouhodobosti porušování povinností dospěl správní orgán 1. stupně k závěru, že náprava a obnova důvěry ve výkon tlumočnické a překladatelské činnosti pod státní pečeti není možná.
9. K námitce týkající se proporcionality správní orgán 1. stupně uvedl, že veřejný zájem byl v daném případě zasažen natolik, že není možné následky na něm restaurovat jinými prostředky než právě zrušením oprávnění. Další setrvání žalobce v pozici soudního tlumočnicka a překladatele by představovalo ohrožení důvodů veřejnosti v tlumočnickou a překladatelskou činnost, jakož i ohrožení řádného výkonu činnosti ostatních tlumočnicků a překladatelů, protože by vyslalo negativní signál o nepřiměřeně mírných a neefektivních reakcích státu na situaci, kdy je hrubě ztěžován průběh správních řízení, jsou poškozováni účastníci a ohrožovány zájmy České republiky. Zároveň by setrvání žalobce v pozici tlumočnicka a překladatele vystavilo budoucí adresáty tlumočnických a překladatelských úkonů riziku neodborného přístupu. Z důvodu zásahu do žalobcova práva na podnikání dle čl. 26 Listiny základních práv a svobod správní orgán 1. stupně provedl test proporcionality, a shledal, že podmínka vhodnosti je naplněna, neboť odebráním oprávnění bude žalobci zamezeno vykonávat činnost soudního tlumočnicka a překladatele, a tudíž bude ochráněn zájem veřejnosti na tom, aby tuto činnost vykonávaly pouze osoby erudované, které znají a respektují povinnosti uložené zákonem. Podmínka potřeby je naplněna, neboť pochybení žalobce jsou opakovaná a jeho *modus operandi* stojí proti zájmu České republiky na řádné činnosti zastupitelského úřadu. Ani v této rovině, ani v rovině úrovně českého jazyka nelze očekávat u žalobce nápravu a obnovení důvěry v jeho činnost. Za takové situace nelze dosáhnout cíle například řešením věci jako přestupku; užití peněžitého trestu by nebylo k nápravě žalobce vhodné ani účelné, uložení (časově omezeného) zákazu činnosti není možné, neboť takový trest není v zákoně upraven. Ačkoli tedy zrušení oprávnění

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

vykonávat tlumočnickou a překladatelskou činnost představuje citelný zásah do práva žalobce podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, jedná se o potřebný a nejmírnější dostupný prostředek pro nápravu protiprávního stavu. Podmínka přiměřenosti je naplněna, neboť právo zaručené čl. 26 Listiny základních práv a svobod je vykonáváno v souladu s podmínkami a omezeními stanovenými zákonem č. 354/2019 Sb. Žalobce tyto podmínky nedodržel, a to opakovaně a způsobem ohrožujícím samotnou podstatu role soudního tlumočnicka a překladatele. Správní orgán 1. stupně dospěl k závěru, že společenský zájem na řádném výkonu tlumočnické a překladatelské činnosti a zájem České republiky v dotčených řízeních odůvodňují zásah do žalobcova práva garantovaného čl. 26 Listiny. Správní orgán 1. stupně závěrem zdůraznil, že zrušení oprávnění k výkonu soudní překladatelské a tlumočnické činnosti nebrání žalobci vykonávat překladatelskou a tlumočnickou činnost v rámci volné živnosti. Nejedná se tak o zásah, který by žalobce zcela vyřadil z jeho ekonomického života.

10. V rozkladu žalobce namítl, že je de facto jediným soudním překladatelem a tlumočnickem v Hanoji, zrušení jeho oprávnění by mělo negativní dopad na osoby, které podávají žádosti u zastupitelského úřadu. Vyslovil lítost nad tím, že se dopustil některých vytýkaných vad, ovšem správní orgán 1. stupně nepřihlédl k tomu, že překladatelská a tlumočnická činnost je jeho jediným zdrojem obživy a zrušení oprávnění má pro žalobce fatální dopad. Obhajoval některé chyby jakožto písařské, což se dá s přihlédnutím k mnohaleté praxi a množství překládaných dokumentů zohlednit. U tlumočnických úkonů zdůraznil, že smysl tlumočených odpovědí byl vždy prokazatelný, nespisovné či slangové výrazy mohli používat i sami účastníci pohovoru, zastupitelský úřad mohl případně trvat na zopakování tlumočeného úkonu. Poukázal na to, že v minulosti mu sice byly nějaké vady vytýkány, ale poučil se a snažil se jich vyvarovat. Odmítl, že by byl ve střetu zájmů, pokud některým žadatelům pomohl vyplnit žádosti či vykomunikovat některé věci; nikdo z žadatelů ho neoznačil jako zprostředkovatele, který by měl na daných žádostech jakýkoli prospěch. Správní orgán 1. stupně mohl rovněž přistoupit k účastnickému výslechu žalobce, kde by ověřil jeho jazykovou schopnost a zjistil, jaký dopad by pro něj mělo zrušení oprávnění. Podle žalobce bylo v jeho případě na místě uložit mu nejprve výtku či peněžitý trest. Ke zrušení oprávnění by mělo být přistoupeno až po vyčerpání mírnějších prostředků. Správní orgán 1. stupně nerefletoval šestnáctiletou dobu činnosti, kdy nelze říct, že by po celou dobu byly na žalobce stížnosti. Zrušení oprávnění zasáhlo nejen do jeho života, ale i do správních řízení vedených u zastupitelského úřadu, kdy právě žalobce byl primární osobou provádějící v dané oblasti tlumočnické a překladatelské služby. Správní orgán 1. stupně nedbal na přiměřenost zásahu do žalobcova života, měl zohlednit pokročilý věk žalobce téměř znemožňující změnu podnikání.
11. V napadeném rozhodnutí ze dne 13. 5. 2025 je odkazováno na příslušné pasáže prvostupňového rozhodnutí, vzhledem k obdobnému obsahu námitek vznesených v průběhu správního řízení. Dále je k jednotlivým námitkám doplněno následující.
12. K námitce nepřiměřenosti prvostupňového rozhodnutí je vyzdvižen účel řízení o zrušení oprávnění, tj. nikoli trest, ale znemožnění výkonu činnosti osobě, u níž by další pokračování v této činnosti ohrožovalo veřejný zájem na tom, aby tlumočnické a překladatelské osoby byly pouze osoby bezúhonné, důvěryhodné a náležitě odborně vybavené. Zrušení oprávnění podle § 14 odst. 1 zákona č. 354/2019 Sb. je tedy ochranným opatřením, nikoli sankcí, jehož objektem je řádný výkon činnosti tlumočnicka a překladatele obecně.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

13. Dále jsou v napadeném rozhodnutí posouzeny úvahy správního orgánu 1. stupně vedoucí k zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou a překladatelskou činnost, a jsou citovány pasáže, v nichž se správní orgán 1. stupně zabýval podmínkami pro zrušení oprávnění. Žalovaný doplnil, že správní orgán 1. stupně správně dospěl k závěru, že žalobce opakovaně a s vysokou frekvencí porušoval povinnosti stanovené mu zákonem č. 354/2019 Sb., a rovněž správní orgán 1. stupně správně uvážil, že žalobce ohrozil zájem chráněný zákonem a že tak učinil v míře odůvodňující odnětí oprávnění vykonávat tlumočnickou a překladatelskou činnost. Žalovaný přisvědčil i úvaze, že není možné následky restaurovat jinými prostředky než právě zrušením oprávnění, protože žalobce opakovaně porušoval povinnosti při výkonu činnosti tlumočnicka, a z této úvahy citoval. Žalovaný přihlédl i k množství žalobcem porušených povinností a k délce období, kdy k jejich porušování docházelo, a souhlasil se správním orgánem 1. stupně, že ke zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou a překladatelskou činnost bylo namístě přistoupit. Dodal, že bylo uváženo i to, že náprava žalobce a obnova důvěry ve výkon jeho tlumočnické a překladatelské činnosti není možná. Žalovaný přezkoumal správním orgánem 1. stupně provedený test proporcionality, k tomu odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a konstatoval, že závěr o nutnosti zrušit žalobci oprávnění vykonávat tlumočnickou a překladatelskou činnost obстоjí i ve světle testu proporcionality. Uvedl, že ačkoli opatření představuje citelný zásah do žalobcovy sféry, potrestání peněžitým trestem či výtkou neochrání primární chráněný zájem na profesionálním výkonu tlumočnické a překladatelské činnosti.
14. K námitce nesprávně zjištěného skutkového stavu je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že úroveň, s jakou žalobce ovládá český jazyk, není slučitelná s odbornou péčí tlumočnicka (překladaře), která předpokládá vysokou míru znalostí a profesionality, je odkázáno na příslušná zákonná ustanovení vyžadující provádění tlumočnické a překladatelské činnosti s odbornou péčí, je citováno z odborné literatury. Jak vyplývá z kopií doslovných prepisů, žalobce se dopustil chyb v českém překladu, které z jejich povahy nemohou plynout z ničeho jiného než z neznalosti českého jazyka. Doslovné prepisy obsahují řadu gramatických chyb, případně zcela nesrozumitelné větné celky. Nedostatečná znalost českého jazyka z povahy věci vylučuje výkon tlumočnické činnosti s odbornou péčí dle zákona č. 354/2019 Sb. Důsledkem je opakovaná vadná tlumočnická činnost, která jednoznačně vyplývá ze spisového materiálu shromážděného orgánem 1. stupně. Žalovaný má postup žalobce za rozporný s požadavkem na ochranu dobré víry třetích osob v jistou úroveň odbornosti a kompetentnosti tlumočnicků a překladatelů, žalobce ohrozil zájem na řádném průběhu řízení o udělení dlouhodobého víza. K námitce neprovedení účastnického výsledku žalovaný uvedl, že neobornost v důsledku nedostatečné jazykové znalosti byla dostatečně prokázána ze znění prepisů tlumočnických úkonů, jejichž obsah žalobce nerozporoval. K námitce, že u dvou ze tří chybných překladatelských úkonů šlo pouze o písarské chyby spočívající v chybném uvedení data vydání, žalovaný zdůraznil, že předmětné chyby měly za následek nutnost vyhotovení nového překladatelského úkonu a také průtahy v řízení, navíc byly všechny tři chybné překladatelské úkony zjištěné v čase kratším než jeden rok, tudíž není pravdivá ani námitka, že žalobci v rozmezí let 2020 až 2023 nebyly vytýkané žádné vady. Žalobce také do překladů kupříkladu vložil slova, která nejsou přesným překladem. Nepostupoval tedy s odbornou péčí při vypracování překladatelských úkonů, když tyto vypracoval neoborně až ledabyle, čímž také mohl ohrozit dobrou víru třetích osob v jeho odbornost a kompetentnost, a tím o hrozil i důvěru v tlumočnickou profesi obecně. Ani při přílišném pracovním vytížení nelze rezignovat na zákonný požadavek odborné péče s poukazem na velký rozsah tlumočnických nebo překladatelských úkonů, takovou situaci

mohl žalobce řešit žádosti o pozastavení oprávnění vykonávat znaleckou a tlumočnickou činnost.

15. K námitce nestrannosti je v napadeném rozhodnutí odkázáno na příslušná zákonná ustanovení vyžadující vykonávat činnost nestranně a nezávisle, je citováno z odborné literatury. Jelikož z vyjádření žadatelů o dlouhodobá víza vyplývá, že žalobce pro žadatele zcela běžně obstarával vyřízení žádostí, byl postup žalobce v přímém rozporu se zákonem. Žalobce sám v rozkladu uvádí, že pomohl některým žadatelům vyplnit žádosti či jim pomohl vykomunikovat některé věci. Žalobce tudíž zcela prokazatelně postupoval v rozporu s podmínkou nestrannosti. Bylo též prokázáno, že takto jednal dlouhodobě.
16. K námitce dopadu zrušení žalobcova tlumočnického a překladatelského oprávnění na činnost zastupitelského úřadu je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že jde o nepodloženou domněnku žalobce, která je v přímém rozporu s faktem, že zastupitelský úřad byl oznamovatelem žalobcova kontinuálního protiprávního jednání. Z tohoto důvodu je nepravděpodobné, že absence činnosti žalobce negativně ovlivní fungování zastupitelského úřadu. Pokud žalobce svoji odbornost dokládá opakovaným tlumočením pro zastupitelský úřad, je třeba poukázat na skutečnost, že je to právě zastupitelský úřad, který označil jeho tlumočnickou a překladatelskou činnost za neprofesionální a zatěžující řízení, v nichž je žalobce přibrán jako tlumočník nebo překladatel.

Obsah žaloby

17. Žalobce nejprve obecně vyslovuje nesouhlas s argumentací žalovaného, který dle žalobce nesprávným a konkrétní situaci nepřiléhavým způsobem aplikoval zákonná ustanovení a dopustil se zásadních chyb v aplikaci a výkladu právních norem a zatížil tak své rozhodnutí nezákonností a nepřezkoumatelností.
18. K aplikaci ochranného opatření žalobce namítá, že žalovaný se nesprávně vypořádal s rozkladovou námitkou nepřiměřenosti ochranného opatření, když dostatečně nerefletoval, že se jednalo o první řízení vedené s žalobcem, a nezohlednil, že žalobce připouští určitá pochybení, avšak již samotné projednání dané věci je pro něj dostatečným poučením a provedl přes 2000 bezchybných překladů. Žalobce má za to, že ohrožení veřejného zájmu nebylo z jeho strany tak markantní, aby bylo nutné přistoupit k tomu nejtvrdějšímu postihu, který mohl žalobci být uložen. Žalobce má za to, že neohrozil důvěryhodnost svých tlumočnických úkonů do takové míry, aby bylo nutné přistoupit ke zrušení oprávnění. Žalobce disponuje tlumočnickým oprávněním řadu let, během kterých nebylo jeho tlumočení a překladům nic vytýkáno, což je nutné reflektovat. Žalobce nesouhlasí se závěrem o nemožnosti své nápravy; příležitost dokázat, že důvěru v jeho tlumočnické úkony si dokáže opětovně získat, mu nikdy nebyla dána. Zrušení oprávnění je fatálním zásahem do práva na podnikání, kdy žalobce se danému podnikání věnuje většinu života a je to jeho jediný zdroj obživy. Žalovaný by měl postupovat obdobně jako tomu je v trestním řízení, kdy prvně trestaným osobám není zpravidla ukládán hned ten nejtvrděší možný trest. Dle žalobce bylo na místě uložit trest peněžitý spojený klidně ještě s jiným trestem, nicméně ne rovnou trest nejtvrděší.
19. K zjištěnému skutkovému stavu žalobce namítá, že žalovaný mohl přistoupit k přezkoumání žalobcovy znalosti českého jazyka. Žalobce má za to, že gramatické chyby, či určité nesrozumitelné části, byly zcela ojedinělé, kdy ve světle všech jeho překladů a tlumočnických úkonů nezakládají důvodnou pochybnost o znalosti českého jazyka. Žalobce se věnuje tlumočnické a překladatelské činnosti již dlouhou dobu, díky které prokázal odbornost a

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

kompetenci. V rámci vedeného řízení mohlo dojít případně k výsledku žalobce a k přezkumu jeho znalostí, což však žalovaný neučinil. Žalobce dále nesouhlasí ani s tím, že by měl být ve střetu zájmů, neboť na překladatelských úkonech neměl vlastní zájem. S ohledem na absenci tlumočnicků ve Vietnamu je běžné, že si její žadatelé najali i na jiné úkony spojené s překladem listin. Většina žadatelů neovládá český jazyk, a proto potřebují s vyplněním žádosti a obdobnými věcmi odbornou pomoc, kterou zpravidla mohou obstarávat tlumočníci, neboť daný jazyk ovládají. Střet zájmů by byl v té situaci, kdy by žalobce obstarával kompletní servis při získání víza či pobytu, což však v jeho případě nikdy nebylo.

20. K dopadu napadeného rozhodnutí na činnost zastupitelského úřadu žalobce namítá, že jeho rozkladová argumentace byla míněna v tom smyslu, že zrušení jeho tlumočnického oprávnění bude zásahem ne pro chod zastupitelského úřadu jako takového, ale pro cizince, kteří jeho služeb využívali a kterým zajišťoval překlady listin a úkonů, neboť v Hanoji nepůsobí jiný tlumočnický a překladatel, kterého by mohli využít, čímž dojde ke značným komplikacím s obstaráváním překladů a tlumočení i před zastupitelským úřadem. Žadatelé budou de facto v pasti s tím, že budou muset nechávat všechny překlady vyhotovovat v České republice, a to bude finančně neekonomické, a i časově zdlouhavé.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

21. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Věcně se vyjádřil v podstatě stejně jako v napadeném rozhodnutí.

Jednání před Městským soudem v Praze

22. Při jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 27. 8. 2025 zástupce žalobce setrval na žalobě, odkázal na ni a shrnul její podstatný obsah. Žalovaný při jednání setrval na svém stanovisku.
23. Soud při jednání nepovažoval za potřebné doplňovat dokazování, účastníci řízení ostatně žádné důkazní návrhy neučinili.

Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

24. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
25. Při posouzení žaloby soud vyšel zejména z těchto právních předpisů.
26. Podle ust. § 4 odst. 1 zákona č. 354/2019 Sb. je tlumočnický povinen vykonávat tlumočnickou činnost pouze v jazyce, pro který má oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost, s odbornou péčí, nezávisle, nestranně, a ve sjednané nebo stanovené době.
27. Podle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 354/2019 Sb. tlumočnický nesmí provést tlumočnický úkon, jestliže lze mít důvodnou pochybnost o jeho nepodjatosti pro jeho poměr k věci, účastníkovi řízení nebo jeho zástupci, zadavateli, orgánu veřejné moci, který tlumočnický úkon zadal nebo provádí řízení nebo při jiném postupu správního orgánu, kde má být tlumočnický úkon použit.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

28. Podle ust. § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 354/2019 Sb. ministerstvo rozhodne o zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost, pokud tlumočnický závažným způsobem porušil nebo opakovaně porušuje povinnost stanovenou tímto zákonem.
29. Podle ust. § 14 odst. 2 zákona č. 354/2019 Sb. je-li to možné a nehrozí-li nebezpečí z prodlení, vyzve ministerstvo tlumočnicka před vydáním rozhodnutí o zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost k nápravě ve stanovené přiměřené lhůtě.
30. Podle ust. § 3 odst. 3 zákona č. 354/2019 Sb. kde se v tomto zákoně hovoří o tlumočnickovi, tlumočnickém úkonu, tlumočnickém oprávnění a tlumočnické činnosti, rozumí se tím i překladatel, překladatelský úkon, překladatelské oprávnění a překladatelská činnost, není-li výslovně stanoveno jinak.
31. Podle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod má každý právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Podle čl. 26 odst. 2 Listiny zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností.
32. Městský soud v Praze se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
33. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívá v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, kdy nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost má přednost před případnou nepřezkoumatelností pro nedostatek jeho důvodů, neboť důvody rozhodnutí lze zkoumat jen u rozhodnutí srozumitelných (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84; všechna rozhodnutí správních soudů dostupná online na www.nssoud.cz). Platí přitom, že správní orgán se nemusí podrobně vypořádat s každou námitkou účastníka řízení, ale z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, jaký má náhled na podstatné aspekty věci a proč považuje námitky účastníků za liché (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, bod 23 a judikatura tam citovaná).
34. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalobce namítá pouze zcela obecně. Bez bližších podrobností uvádí, že žalovaný „*nesprávným a konkrétní situaci žalobce nepřiléhavým způsobem aplikoval zákonná ustanovení a dopustil se zásadních chyb v aplikaci a výkladu právních norem a zatížil tak své rozhodnutí nezákonností a nepřezkoumatelností.*“
35. Městský soud v Praze ve stejné míře obecnosti konstatuje, že vady napadeného rozhodnutí spočívající v nepřezkoumatelnosti neshledal. Napadené rozhodnutí a stejně tak i prvostupňové rozhodnutí kritéria přezkoumatelnosti splňují a netrpí žádnými nedostatky, které by měly vliv na jejich přezkoumatelnost dle ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. a které by měly vést k jejich zrušení. Oba správní orgány ve svých rozhodnutích uvedly, z jakých skutečností vyšly a jak věc posoudily po právní stránce. Žalovaný také dostatečným způsobem reagoval na žalobcovy rozkladové námitky. Městský soud tak námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou.
36. Soud se dále věnoval námitkám, kterými žalobce zpochybnil zákonnost napadeného rozhodnutí.
37. Ke všem žalobcovým námitkám soud nejprve uvádí, řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Klíčové námitky, které žalobce vznáší proti napadenému rozhodnutí, se ve velké míře shodují s námitkami vyjádřenými jak v průběhu řízení před správním orgánem 1. stupně, tak v rozkladovém řízení, a správní orgány se s nimi již vypořádaly. Žalobce v podané žalobě u většiny námitek nepolemizuje se závěry žalovaného, pouze opakuje již vznesené námitky a setrvává na již vyřčené argumentaci. Správní soud ovšem přezkoumává především rozhodnutí a postup žalovaného správního orgánu, žalobce je proto povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí správního orgánu, nikoli opakovat námitky vznesené ve správním řízení (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č.j. 1 Azs 249/2016–38, nebo ze dne 29. 1. 2015 č.j. 8 Afs 25/2012–351).

38. Městský soud je přitom toho názoru, že žalobci se v napadeném rozhodnutí dostalo dostatečné a srozumitelné odpovědi na jeho námitky. Žalovaný, a rovněž správní orgán 1. stupně, vyčerpávajícím způsobem a věcně správně reagovali na námitky brojící proti závěrům o neodborné péči, závěrům o porušení zásady nezávislosti a nestrannosti, závěrům odůvodňujícím přistoupit právě k odnětí oprávnění, závěrům o nemožnosti nápravy, závěrům o přiměřenosti rozhodnutí o zrušení oprávnění. Vzhledem k tomu, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené a pouze tak žalobci poskytnout „jinou“ či „lepší“ odpověď na jeho námitky, soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje za řádné a věcně správné, a s nímž se ztotožňuje a bere jej za své. Platí, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014 č.j. 6 As 54/2013-128). Městský soud se proto k obsahu žaloby vyjádří pouze ve stručnosti.
39. Ust. § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 354/2019 Sb. ukládá žalovanému zrušit oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost, pokud tlumočnický závažným způsobem porušil nebo opakovaně porušuje povinnost stanovenou tímto zákonem.
40. Ve správním řízení bylo spolehlivě zjištěno, že žalobce opakovaně porušoval povinnost vykonávat tlumočnickou činnost s odbornou péčí (ust. § 4 odst. 1 zákona č. 354/2019 Sb.).
41. Žalovaný v bodech 19 a násl. prvostupňového rozhodnutí, které tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek s napadeným rozhodnutím, řádně vyložil neurčitý právní pojem „odborná péče“ jako jednání, které zahrnuje odbornost (vědět a umět) a pečlivost (svědomitost). Skutková zjištění, která dle žalovaného dokládají nedostatek odborné péče na straně žalobce, tj. neodbornost žalobcova tlumočení a překladů, žalovaný popsal v bodech 11 a 13 prvostupňového rozhodnutí, a městský soud ověřil, že jeho zjištění mají oporu ve správním spisu a jsou s ním v souladu. Jak je uvedeno výše, jedná se o tři výpisy z překladatelských úkonů a popisy chyb, jichž se žalobce při překladu dopustil, a o sedmnáct příkladů toho, jak konkrétně žalobce přeložil odpověď žadatele na otázku zastupitelského úřadu z vietnamského do českého jazyka. Žalovaný vzhledem k tomu správně uzavřel, že žalobce opakovaně nepostupoval s odbornou péčí, když se pravidelně dopouštěl jazykových chyb, které významně ztěžovaly porozumění tomu, co je v originálním jazyce sdělováno, a když se dopouštěl chyb při překladu obsahu listin spočívajících například v opomenutí uvedení podstatné náležitosti do listiny.

42. Ve správním řízení bylo rovněž nade vší pochybnost zjištěno, že žalobce opakovaně porušoval povinnost vykonávat tlumočnickou činnost nezávisle a nestranně.
43. Žalovaný v bodech 29 a násl. prvostupňového rozhodnutí vyložil pojem „nezávislost a nestrannost“ mimo jiné tak, že subjekt nesmí mít jakýkoli závazek k dotčeným stranám.
44. Skutková zjištění, která dle žalovaného dokládají absenci nezávislosti a nestrannosti na straně žalobce, zájem na výsledku správního řízení, v němž tlumočil (překládal), žalovaný popsal v bodu 14 prvostupňového rozhodnutí, a městský soud ověřil, že jeho zjištění mají oporu ve správním spisu a jsou s ním v souladu. Jak je uvedeno výše, jedná se o čtyři popisy skutečností uvedených žadateli při pohovoru před zastupitelským úřadem, kde tito žadatelé popisují, že žalobce pro ně za úplatu obstarává vyplnění žádostí a zajišťuje shromáždění povinných příloh žádostí, a instruuje je, jak mají vypovídat při pohovoru před zastupitelským úřadem. Žalovaný vzhledem k tomu správně uzavřel, že žalobce opakovaně nepostupoval nezávisle a nestranně, neboť jeho *modus operandi* nasvědčoval tomu, že má zájem na tom, aby žádosti o dlouhodobé vízum byly vyřizovány ve prospěch žadatelů.
45. Žalovaný dále shledal, že uvedené zjištěné skutečnosti svědčí o porušení zákonných povinností závažným způsobem.
46. Žalovaný neurčitý první pojem „závažným způsobem“ řádně vyložil mimo jiné v bodech 35 a násl. prvostupňového rozhodnutí, přičemž z odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný považuje za závažné takové porušení povinnosti, které je opakované, dosahuje určité intenzity a je způsobilé poškodit zájmy zadavatelů tlumočnických úkonů i zájmy České republiky, ohrožuje tedy svou závažností veřejný zájem na řádném výkonu profese soudního tlumočnicka.
47. Poté žalovaný posuzované zákonné ustanovení správně použil na posuzovaný případ, neboť na základě správního uvážení dospěl k závěru, že žalobce svým nesvědomitým a neodborným přístupem k výkonu funkce hrubě ztěžoval průběh správních řízení, poškozoval jejich účastníky a ohrožoval zájmy České republiky, a to nejen vadným tlumočením a překladem, ale též tím, že v řízení o žádostech o dlouhodobé vízum vystupoval nejen v roli tlumočnicka a překladatele, ale zároveň v roli obstaratele.
48. Městský soud se s hodnocením žalovaného ztotožňuje a vyzdvihuje zejména skutečnost, že žalobce svým jednáním vědomě ovlivňoval výsledky správních řízení o žádosti o dlouhodobé vízum, když radil žadatelům a instruoval je, jak mají odpovídat na položené otázky. Už jen tato skutečnost samotná dle přesvědčení soudu dostatečně naplňuje pojem závažnosti, neboť ovlivňování správního řízení může mít dopad na bezpečnost České republiky, zatížení jejího sociálního systému atp. Taktéž opakovanost a čestnost pochybení žalobce při tlumočení i překladech zvyšuje dle názoru soudu závažnost protiprávního jednání, kdy nelze vyloučit, že se žalobce v budoucnu protiprávního jednání znovu dopustí. Pokud tedy žalovaný dospěl k názoru, že žalobce porušoval své povinnosti závažným způsobem, jde o správný výklad tohoto pojmu i o jeho správnou aplikaci na posuzovaný případ.
49. Žalovaný rovněž správně uvážil, že zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost není sankcí za porušení právní povinnosti, ale je specifickým dohledovým opatřením preventivní povahy. Žalovaný posoudil důvody pro odnětí oprávnění individualizovaně a zcela v mezích zákona, jak vyplývá z prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Soud jeho závěrům

prisvědčuje a shrnuje, že v případě žaloby byly dány zákonné důvody pro zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost.

50. K jednotlivým žalobním námitkám Městský soud v Praze stručně uvádí následující.
51. Žalobce namítá vadně zjištěný skutkový stav, má za to, že žalovaný mohl přistoupit k přezkoumání žalobcovy znalosti českého jazyka, například při výslechu. Svoje chyby považuje za ojedinělé a nezávažné.
52. Městský soud na základě spisového materiálu předloženého žalovaným ověřil, že žalovaný zjistil skutkový stav ze souhrnu podkladů pro rozhodnutí, přičemž žádnou z jednotlivých skutečností, které jsou v podkladech pro rozhodnutí uvedeny, žalobce nezpochybnil. Z uvedených podkladů nade vši pochybnost vyplývá, že žalobce český jazyk na dostatečné odborné úrovni neovládá (doslovné přepisy obsahují řadu gramatických chyb, příp. zcela nesrozumitelné větné celky), jakož i to, že činil chyby z nepozornosti (chybějící datum), a že instruoval žadatele o dlouhodobá víza ohledně odpovědí při pohovoru. To, že žalobce vyhotovil i jiné překlady a prováděl i jiné tlumočnické úkony než zohledněné žalovaným, nijak nesnižuje důkazní váhu podkladů, z nichž žalovaný vycházel. Za této situace byl skutkový stav zjištěn řádně. K namítanému pochybení žalovaného neprovedením navrženého výslechu žalobce soud uvádí, že je na správním orgánu, aby rozhodl o tom, které důkazy v řízení provede a které shledá nadbytečnými, neomezí-li svou úvahou právo na spravedlivý proces (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č.j. 4 As 2/2005-62, publ. pod č. 847/2006 Sb. NSS). K tomu lze dodat, že žalovaný přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč dokazování nedoplnil, když v bodu 48 napadeného rozhodnutí uvedl, že neobornost tlumočnické činnosti v důsledku nedostatečné jazykové znalosti byla dostatečně prokázána již ze znění přepisů tlumočnických úkonů. Soud se s odůvodněním napadeného rozhodnutí ztotožňuje a shrnuje, že řízení bylo vedeno způsobem zajišťujícím správný výsledek a zda byly důkazy prezentovány způsobem odpovídajícím pravidlům tzv. spravedlivého procesu. Námitka spočívající v nesprávnosti zjištěného skutkového stavu neprovedením navrženého výslechu žalobce tak není důvodná.
53. Žalobce odmítá střet zájmů, vlastní zájem neměl. Považuje za běžné, aby vzhledem ke svým dlouholetým zkušenostem a znalosti českého jazyka poskytl určitou dílčí odbornou pomoc s vyplněním žádosti a obdobnými věcmi.
54. Městský soud konstatuje, že subjektivní hledisko žalobce zde nemá relevanci, podstatné je, zda žalovaný vycházel z objektivních skutečností, které vedly k závěru o porušení principu nezávislosti a nestrannosti žalobcem. A v posuzované věci žalovaný takto postupoval. Zjistil, že žalobce žadatelům o dlouhodobá víza obstarával vyřízení žádostí, žadatelé vnímali jeho službu jako „obstarání víza“, součástí služby bylo instruování o vhodných odpovědích na otázky kladené při povinném pohovoru a osobní účast žalobce při pohovoru. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce nemohl mít a neměl nezaujatý postoj k tomu, jak bude žádost vyřízena. Naopak měl zájem na tom, aby byla vyřízena ve prospěch žadatele; a už jen tím, že žadatelům radil s odpověďmi na možné položené otázky, také nepochybně výsledek řízení o žádosti fakticky ovlivňoval. Lze tedy uzavřít, že žalovaný posoudil otázku nezávislosti a nestrannosti žalobce v souladu se shromážděnými poklady, řádně ji odůvodnil, jeho úvaze nelze nic vytknout. Žalobní námitka tak není důvodná.
55. Žalobce polemizuje se závěrem žalovaného o vysoké intenzitě narušení veřejného zájmu.

56. Nesouhlas žalobce soud považuje za nerelevantní pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu a z odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že žalovaný přistoupil k hodnocení závažnosti individualizovaně, hodnotil konkrétní okolnosti, které byly k věci zjištěny, a to jednotlivě i ve vzájemném souhrnu. Městský soud již vysvětlil výše, že jednání žalovaného vykazuje znaky závažnosti ohrožení veřejného zájmu na tom, aby tlumočnický a překladatelský tým byly pouze osoby bezúhonné, důvěryhodné a náležitě odborně vybavené, a souhlasí s žalovaným, že porušení ust. § 4 odst. 1 zákona č. 354/2019 Sb. žalobcem je takového charakteru, že plně odůvodňuje zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost. Soud proto neshledal námitku důvodnou.
57. Žalobce namítá nepřiměřenost postupu, kdy žalovaný nedal možnost nápravy a přistoupil k rovnou nejtvrděšímu postihu, přičemž nezohlednil zejména dlouhodobost bezproblémového výkonu tlumočnické a překladatelské činnosti žalobcem, dosavadní absenci správního řízení vedeného proti žalobci.
58. Soud nejprve poznamenává, že zákon č. 354/2019 Sb. není koncipován tak, aby správní orgány při jeho aplikaci měly povinnost přistoupit nejprve k mírnějším nápravným opatřením. V posuzované věci dle přesvědčení soudu žalovaný učinil zcela řádnou a korektní úvahu, v níž dospěl k závěru, že zjištěné skutečnosti týkající se žalobce neodůvodňují přistoupit například k přestupkovému řízení, ale že při posouzení daného případu jednoznačně převládají skutečnosti vedoucí k zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost. Ve věci došlo k opakování protiprávního jednání závažného charakteru, protiprávnost jednání byla s žalobcem již v minulosti řešena, avšak k nápravě nedošlo, z čehož lze vyvodit, že žalobce necítil na to, aby k protiprávnímu jednání vůbec nedocházelo. Další setrvání žalobce v pozici tlumočnicka a překladatele by vystavilo budoucí adresáty tlumočnických a překladatelských úkonů riziku neodborného přístupu tlumočnicka. Nadto soud nemůže nezmínit, že z obsahu podané žaloby vyplývá, že žalobce ani ve správním řízení, ani v řízení před soudem neprojevil dostatečnou sebereflexi, neboť své jednání částečně zlehčuje a obhájuje, částečně považuje za „běžné“, tedy protiprávnost v něm vůbec nespatřuje. Nelze tedy s jistotou očekávat, že by se v případě, kdy by mu žalovaný za zjištěné skutečnosti uložil například výtku či peněžitý trest, žalobce nadále ve své činnosti, na níž neshledává nic závadného, nepokračoval. Jeho argumentace, že bylo na místě přistoupit k mírnějšímu opatření, proto nemá opodstatnění, neboť institut zrušení oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost má mimo jiné též preventivní funkci. Z uvedených důvodů nelze žalobní námitce přisvědčit.
59. Žalobce namítá fatálnost zásahu do práva na podnikání, kdy žalobce se danému podnikání věnuje většinu života a je to jeho jediný zdroj obživy.
60. Městský soud porušení principu proporcionality neshledal a dle jeho přesvědčení je z napadeného rozhodnutí zřejmé, proč má žalovaný za to, že v daném případě zvolené řešení, k němuž žalovaný přistoupil, z mezí zákona a z mezí tzv. „přiměřenosti“ nevybočuje. V posuzované věci je zásadní, že jednání, jehož se žalobce dopouštěl, ohrožuje veřejný zájem na řádném výkonu činnosti tlumočnicka a překladatele. Tento zájem převáží nad právem žalobce podnikat, což správní orgány objasnily. Žalovaný též zmínil, že zrušením oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost nedojde k fatálnímu zásahu do žalobcova práva, neboť žalobce již sice není oprávněn provádět úřední překlady a tlumočení pro soudy a další orgány veřejné moci, není mu však znemožněna obživa tlumočením a překládáním pro jiné účely. Městský soud doplňuje, že ust. § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 54/2019 Sb., které žalovaný

aplikoval, je koncipováno tak, že dojde-li k naplnění v něm uvedených důvodů, pak je žalovaný *povinen* oprávnění vykonávat tlumočnickou činnost zrušit. Posuzované ustanovení není sankční; mnohem více jde spíše o akt celospolečensky preventivní povahy, jímž se společnost brání proti dalšímu pokračování nežádoucích a škodlivých aktivit tlumočnicka a překladatele, což žalovaný v napadeném rozhodnutí správně zohlednil (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2019, č.j. 7 As 146/2018-18). Městský soud tak uzavírá, že zásah do práva žalobce byl dostatečně odůvodněn, žalobní námitka není důvodná.

61. Žalobce namítá, že zrušení jeho oprávnění bude mít negativní dopad pro žadatele o víza u zastupitelského úřadu, neboť v Hanoji nepůsobí jiný tlumočnický a překladatel.
62. K uvedené žalobní námitce soud uvádí, že ji nemohl shledat opodstatněnou už jen z toho důvodu, že průběh řízení o žádostech o udělení dlouhodobého víza před zastupitelským úřadem v Hanoji se žádným způsobem nedotýká veřejných subjektivních práv žalobce. Ten tudíž dle přesvědčení soudu nemá aktivní legitimaci k uplatnění žalobní námitky negativního dopadu zrušení jeho oprávnění k vykonávání tlumočnické činnosti na žadatele či chod zastupitelského úřadu. Vzhledem k tomu, že žalobce není oprávněn ke vznášení námitek jdoucích mimo rozsah dotčení jeho subjektivních práv (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2017 č.j. 4 As 124/2017-30), je nadbytečné zabývat se vznesenou žalobní námitkou věcně. Soud tedy ani poslední žalobní námitku neshledal důvodnou.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

63. Městský soud v Praze tak uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl. Městský soud v Praze proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
64. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. srpna 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.